

ROZHOVOR O PŘIJÍMAČKÁCH

READ ON PAGE 1

SOUTĚŽNÍ POVÍDKY,
CESTOVATELSKÁ HÁDANKA,
OSMISMĚRKA

READ ON PAGE 2

Láká mě scénografie

Rozhovor se Zorkou Vágaiovou, žákyní deváté třídy

Na jakou školu se hlásíš?

Hlásím se do Prahy na Hellichovku na obor výtvarné fotografie, dělala jsem tam talentovky.

Kdy ses začala připravovat a co to obnášelo?

Já jsem se začala připravovat asi docela pozdě, na normální poměry. Ale to jako fakt intenzivně, když jsem každý den jela, to bylo něco přes měsíc. Ale už jsem to samozřejmě řešila někdy od prázdnin, kdy jsem chodila na přípravné kurzy a tak.

Máš už představu o budoucím povolání?

Já mám takové dvě cesty, kterými bych se chtěla vydat. Ta první je, že bych se chtěla věnovat forenzní psychologii. A pokud bych se věnovala umění, tak mě docela zajímá scénografie.

Co je to scénografie?

Řeknu ti, jak já vnímám scénografii a proč bych ji chtěla dělat. Já se věnuju i divadlu, líbí se mi propojení divadla a výtvarného umění na scéně.

Jak zvládáš stres u přijímaček?

Uprímně, nezvládám. Stresu bylo hodně. Podle mě je důležitý si ho moc nepřipouštět, protože ve výsledku to tak strašný není. Ale kdyby mi někdo řekl před měsícem, tak mu nevěřím.

Hellichovka: Tradice, která tvoří budoucnost designu

Pražská „Hellichovka“ patří k nejvýznamnějším uměleckoprůmyslovým školám v České republice. Již od svého založení v roce 1920 si drží unikátní postavení díky komplexnímu pojetí výuky. Jako jediná škola u nás propojuje výtvarné, technologické a restaurátorské aspekty tvorby – od klasických tiskovin přes digitální fotografii až po moderní grafiku na internetu, reklamu a vydavatelství.

Úspěchy, které mluví za vše

O kvalitě školy svědčí především výsledky našich studentů. Jejich práce pravidelně sbírají ceny v prestižních soutěžích, jako jsou Národní cena za studentský design, Grafika roku, Nejkrásnější kniha roku nebo Czech Press Photo. Škola se také aktivně prezentuje na mezinárodní scéně – výstavy studentů hostila nejen Praha, ale i Londýn, Amsterdam, Madrid či švédský Halmstad.

Díky zapojení do evropských vzdělávacích programů navíc škola úzce spolupracuje s řadou partnerských institucí po celé Evropě.

Co u nás můžete studovat?

Výuka je rozdělena do dvou stupňů: čtyřleté střední studium (zakončené maturitou) a vyšší

Bubla a Bakti, Anna Pelcová, 2. ročník Hellichovky, 2024/25 odborné studium (zakončené titulem DiS.).

Střední vzdělávání: Žáci se profilují v oborech Užitá fotografie, Propagační výtvarnictví, Konzervátorství a restaurátorství nebo v technologickém oboru Polygrafie. Důraz klademe na propojení tradičních řemeslných postupů s nejmodernějšími technologiemi.

Vyšší odborné vzdělávání (VOŠ): Obor Grafický design a realizace tiskovin nabízí studentům hluboký vhled do světa knižní grafiky, médií a reklamní tvorby.

Připravení na praxi

Hellichovka není jen o teorii. Disponujeme pěti špičkově vybavenými DTP studii, ateliéry a dílnami pro předtiskovou i tiskovou fázi. Absolventi se díky tomu skvěle uplatňují v reklamních agenturách, grafických studiích, redakcích i restaurátorských dílnách.

Úvodník

V úvodu bych se vám ráda představila, jmenuji se Julie Kotěrová.

Vždycky mě bavilo psát, bylo mi asi deset když jsem si doma na disku začala psát příběhy. Když jsem se dozvěděla, že redaktorky z deváté třídy odcházejí a že se hledají nové posily, věděla jsem, že se chci přihlásit. V tomto čísle najdete například rozhovor se žákyní deváté třídy, nebo článek o jarní slavnosti. V tomto čísle rovněž naleznete dojemný příběh a tipy na knihy.

Pro příští číslo jsme vyhlásili literární soutěž o nejlepší povídku. Jako výhru vedení školy nabídl batůžek a penál s logem Waldorfské vážky. Text ve formátu DOCX a délce od 3200 - 3400 znaků včetně mezer zasílejte na můj e-mail do 15. května. V tomto čísle jsou uveřejněny dvě slohové práce, které se nám vážně líbily a dostaly se do finále. Jsem ráda že moje spolužačka Anežka Vlasáková projevila zájem se podílet na tvorbě časopisu.

Jáhly

Smutně světem táhly předvařené jáhly, nedařilo se jim, zkazily, nač sáhly. Kdesi před Paříží potkaly se s rýží a náhle šlo všecko celkem bez potíží!

J. Dědeček

Slovo vedení školy

Březen byl pestrý a plný společných zážitků. Proběhla jarní celoškolská slavnost, kdy se setkávají žáci napříč třídami. Březen je také tradičně měsíc knihy. Sedmý ročník uspořádal knižní bazar a díky jeho výtežku jsme pořídili nové knihy. Děkujeme také rodičům za pomoc při jarní brigádě v zámecké zahradě. V době Velikonoc se uskutečnilo velkolepé otvírání skal

pro žáky prvního stupně. Postupně vstupujeme do posledního čtvrtletí šk. roku – plánují se výlety, plavecké kurzy, rytířská slavnost, olympiáda waldorfských škol i další akce. Velkou událostí bude výjezd 9. ročníku do partnerské školy v Normandii. Devátáci se zároveň připravují na přijímací zkoušky. Držíme jim palce!

Zpráva z jarní slavnosti

Ve středu se v Jarošově ulici na druhém stupni sešlo všech devět tříd spolu s učiteli aby ostatním předvedli co se naučili. Některé třídy se zaměřily na divadlo, jiné dali přednost hudbě. Osmá třída hrála na kytary a devátáci spolu se sedmáky a šestáky na různé flétny.

Fiktivní rozhovor B. Franklina a G. Washingtona

V pozdním odpoledni, kdy se nad Filadelfií snášel chladný vítr, se Benjamin Franklin usadil blízce ke krbu a upravoval hořící plameny. Zdvihl hlavu právě ve chvíli, kdy do místnosti vstoupil George Washington. „Generále Washington, jsem rád, že jste přijal mé pozvání,“ pronesl Franklin a pokynul mu ke křeslu naproti. „Pane Frankline,“ odpověděl Washington, „mám za to, že po dnešním dni si rozhovor opravdu zasloužíme.“ Franklin se pousmál: „A vy jste vypadal, jako by vám na ramenou spočívala celá Amerika.“ Washington se lehce usmál, ale v jeho hlase bylo cítit napětí: „Možná i spočívá. Obávám se, že mě budou chtít v čele nového státu. A já nevím, zda mám tu sílu.“ Franklin povytáhl obočí: „Vy? Nemít sílu? Vždyť jste vedl vojska proti nejmocnějšímu impériu světa.“ „Válka je jiná,“ namítl Washington. „Ve válce víte, kde stojí nepřítel.“ „A v politice ne?“ usmál se Franklin. „Věřte mi, já v politice strávil celý život. Nepřítel se tam občas objeví i v zrcadle.“ Washington se zamyslel. „Vy máte odpověď na všechno.“ „Na to rozhodující zatím ne,“ odvětil Franklin. „Řekněte mi, proč se té funkce bojíte?“ Washington se na chvíli

odmlčel, pak tiše řekl: „Protože nechci zklamat. Protože nechci být vládcem, kterého se lidé bojí. Protože nechci, aby si někdo myslel, že jsem si tu moc přivlastnil.“ Franklin pokýval hlavou. „A právě to z vás dělá muže, který by měl tuhle roli přijmout. Ten, kdo moc nechce, s ní často nakládá nejzodpovědněji.“ „A co když nestačím?“ zeptal se Washington tišeji. „Pak se stane jen to,“ usmál se Franklin, „že budete člověk jako každý jiný. Ale pochybuji, že k tomu dojde.“ Washington přecházel po místnosti a nakonec se zastavil u okna. „Pane Frankline, myslíte, že se naše mladá unie udrží pohromadě?“ „Jen pokud si lidé připomenou důvod, proč jsme bojovali,“ odpověděl Franklin bez zaváhání. „Ne pro chválu nebo slávu, ale pro svobodu. Pro možnost řídit si svůj život.“ „Říkáte to tak jednoduše,“ povzdechl si Washington. „Někdy je to tak jednoduché. A vy to děláte mnohem složitější, než musí být,“ pousmál se Franklin. „Amerika nepotřebuje dokonalého prezidenta. Potřebuje člověka, který věří v její budoucnost.“ Washington se zhluboka nadechl. „A vy věříte, že tím člověkem mám být já sám?“

„Věřím tomu víc, než čemukoliv jinému,“ odpověděl Franklin. „A kdybych si myslel opak, neplytval bych večerem v chladném hostinci.“ Washington se zasmál a podal mu ruku. „Vaše důvěra je pro mě velká čest.“ „A bude ještě větší, až ji naplníte,“ dodal Franklin a pevně mu stiskl ruku. „Teď běžte, generále. Amerika čeká.“ Washington se otočil k východu a každý jeho krok byl jistější než ten předchozí. Když dveře zavrzaly a on vkročil do mrazivé noci, věděl, že tahle chvíle je začátek. Zvuk jeho bot na kamenné dlažbě byl tichý, ale přesto zněl jako ozvěna rozhodnutí. Před ním byla dlouhá cesta plná nejistot, ale i naděje. Jak kráčel dál, věděl, že už není cesty zpět.

Rudolf Brož, 8. ročník

HÁDANKA

1. Co musíš rozbít předtím, než to použiješ?
2. Jaký vynález ti umožní dívat se skrz zed?
3. Muž zemřel v pokročilém věku na své 25. narozeniny. Jak je to možné?

Karolína Kotěrová, 5. třída

Cestování

Hádejte, kde byla vyfocena tato fotka.

Řešení se dozvíte v příštím čísle.

Julie Kotěrová, 7. třída

Tipy na knihy

Neznám snad nikoho, kdo by nerad četl o indiánech. Příběh s názvem Vinnetou se odehrává na divokém západě a je plný dobrodružství. Těm, co raději čtou příběhy podle skutečného života a z klidnějšího prostředí, bych doporučila knihu Malé Ženy - příběh čtyř sester žijících v Americe.

Julie Kotěrová, 7. třída

„KDYBYCH“

Kdybych mohla být jeden den někým jiným, byla bych Petr Ginz. Ráno bych se probudila v židovském ghettu v Terezíně. Slunce by mi svítilo do tváře

a nutilo by mě vstát. Zašla bych ke dveřím, kde by ležely staré oslzlé brambory, ale nic jiného na jídlo by nebylo. Měla bych hlad, hlad jako všichni. Esesáci by nás vyhnali na práci do polí nebo na práci, která by se jim zrovna hodila na to, aby nás mohli trápit. Na oběd by nic nebylo, protože jídla v ghettu by bylo málo. Po práci bychom se vrátili do našeho „heimu“ 417. Všichni bychom byli unavení, protože práce byla těžká. Měli bychom hlad, hlad jako všichni. Někteří kluci by si šli kopat ven, většinou ti, kteří by byli vůbec schopni vstát. Ostatní by se učili tajně na půdě s Prckem, aby je nikdo neviděl a neslyšel, protože jinak by je esesáci zabili nebo odvezli transportem neznámo kam. Doufali bychom,

že bude co jíst i pít, že to tady přežijeme. Ale naděje by se ztrácela, stejně jako lidi tady. Večer bych si dala kousek buchty, co by mě a moji sestře Evě babička posílala. Psala bych Vedem, náš časopis, co bychom si s klukama psali. Taky tajně, tajně ukrytí před smrtí. Když bych se přikryla dekou, která by byla plná štěnic, přemýšlela bych o vesmíru a o všem, co tam je. Přemýšlela bych o hvězdách, měsíci a slunci. Zalily by se mi oči slzami, protože záře slunce a svoboda by byly ode mě tak blízko a zároveň tak daleko... jako hradba ghetta.

Anonym ze 7. ročníku

Osmisměrka

Hledej v osmisměrce názvy jarních květin: řebčík, podběl, koniklec, hrachor, čemeřice, orsej, jetel, pampeliška, podbělek, podléška, modřeneček, vřes, mochna

Anežka Vlasáková, 7. třída

